

*Юрим М.Ф., к.т.н., доц., Сибірний А.В, к.б.н., доц., М'якуш І.І, к.с-г.н.,доц.,
Мовчан І.О.,к.т.н.*

(Львівський державний університет безпеки життєдіяльності)

ВПЛИВ ЕНЕРГІЇ ГЕОПАТОГЕННИХ ЗОН НА ВИНИКНЕННЯ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ В УМОВАХ ВЕСНЯНО-ЛІТНЬОГО ТА ОСІННЬО-ЗИМОВОГО ПЕРІОДІВ

На прикладі Чернівецької області наведено результати впливу енергії геоенергоаномальних зон на виникнення надзвичайних ситуацій та можливості їх прогнозування на основі знаку і величини цієї енергії для різних регіонів України в умовах весняно-літнього та осінньо-зимового періодів року.

Ключові слова: геоенергоаномальні зони; геологічні аномалії; осадові породи; зсувно-обвальні процеси; біолокатор; біоіндикатор; геопатогенні зони; геоелектричні моделі; сейсмічні впливи; сітка Хартмана.

Постановка проблеми. Проблема впливу енергії навколишнього простору на живі організми, з'ясування причин послаблення чи посилення цієї енергії та зв'язки з земними, планетарними і космічними процесами в останні роки стає дедалі актуальнішою і є предметом вивчення екології геоенергоаномальних зон. Нова сучасна апаратура та обладнання дають можливість вимірювати рівень напруги різних енергетичних випромінювань цих зон на середовище функціонування живих організмів і визначати вплив на їх стан. Геоенергоаномальні зони зазвичай поєднані із геологічними аномаліями – розломами, тріщинами в земній корі, ділянками значної концентрації тектонічних напружень, високого теплового потоку з надр Землі, карстом, підземними водними потоками, рудними вузлами, родовищами різних металів тощо.

Особливо посилюється вплив енергії цих зон у весняно-літній та осінньо-зимовий періоди року, коли відбувається значне коливання рівня підземних вод внаслідок інтенсивних опадів, та швидкого танення снігового і льодового покриву. В цей час відбувається інтенсивне руйнування структури верхнього шару осадових порід, що викликає зсувно-обвальні процеси значних мас та об'ємів ґрунту, тобто виникнення надзвичайних ситуацій.

Аналіз останніх досліджень. В наш час геонергоаномальні зони віднаходяться, картуються та вивчаються різними методами, найголовнішими з яких є біолокаційний і дистанційний. Біолокаційним методом користуються особливо чутливі і треновані люди, так звані біолокатори. Основним робочим інструментом цього методу є сам біооператор, а індикатором, що вказує на силу та знак енергополя тієї чи іншої ділянки Землі, є спеціальна металева рамочка. Відомо, що в багатьох країнах є пошукові служби патогенних зон і без їх висновків ніхто не розпочинатиме будівництва житла. Всі дослідники біогеоенергетики наполягають на введенні обов'язкової передзабудовної експертизи місцевості на предмет виявлення геопатогенних зон [1, 3, 8, 13, 14]. У світі існує статистика шкідливого впливу ГПЗ. За даними В.І. Погонова і Ю. Г. Сисуєва, відомо, що від 70% до 100% (по різних джерелах) онкологічних захворювань пов'язані з геопатогенними зонами [12, 16].

Педінститут м. Зальцбурга [11], профінансував роботу К. Бачлер з дослідження впливу геопатогенних зон на працездатність і навчання школярів. Вона обстежила біолокаційним методом 3 тисячі будинків, опитала 13 тисяч школярів в 14 краях і з'ясувала, що здатності і успіхи дітей сильно залежать від біоенергії випромінювання земної кори. ГПЗ впливають на дорожньо-транспортні випадки. В усіх країнах світу замічено, що на автомагістралях є місця, де частіше звичайного відбуваються автокатастрофи. І це на гарному дорожньому покритті й у нормальних погодніх умовах. У ФРН на ділянках доріг, де є ГПЗ, ставляться попереджувачі дорожні знаки. Сільськогосподарські рослини які виростають на ГПЗ знижують урожайність і якість [5, 9, 12].

Крім цього ГПЗ негативно впливають на будівельні конструкції, будинки й спорудження, машини й механізми, радіоелектронну, органіку і побутову техніку. Багато місць руйнувань цегельних стін і підземних трубопроводів, кабельних мереж електропостачання найчастіше також виявляються прив'язані до геопатогенних зон.[8]

Виклад основного матеріалу. Поки що будівельну практику цікавлять переважно інженерно-геологічні характеристики ділянок під забудову й не

враховується вплив геопатогенних факторів. Щоправда, окремі індивідуальні забудовники хочуть мати висновки про те, як краще розташувати житло, а якщо воно вже розпочате і виявлено аномалії, то як раціональніше розмістити кімнати, в яких люди перебуватимуть тривалий час.

Потоки енергії в геоенергоаномальних зонах мають надзвичайно високу проникність – їх не затримують і не послаблюють цегляні чи бетонні стіни, металеві екрани тощо. Лише досить слабкі енергопотоки характерні для сітки Хартмана можуть екрануватись, перекриватися за допомогою кристалічних структур органічного походження, таких, як мушлі, а також деревина (особливо таких дерев, як дуб і каштан).

Для них характерні гравітаційні, теплові, електромагнітні, геохімічні аномалії, активна міграція різноманітних газів і розчинів у земній корі, підвищена сейсмічна активність

Глибинні геоелектричні моделі земної кори і верхньої мантії України містять зони з аномально низькими значеннями електричного опору: Коростеньська, Гайворон-Добровеличківська, Кіровоградська, Приазовська, Волинська, Чернівецько-Коростеньська, Яворівська, Донбаська, Тарханкутська, Керченська, Гірського Криму, Степового Криму, Добрудзька, Карпатська. Зони аномально високого опору порід земної кори: в межах Придніпровська плита та частини складчастого Донбасу. Аномалії високої електропровідності в надрах кори виявлено практично в усіх геологічних структурах України незалежно від їх віку та просторового розподілу.

Зокрема на території Чернівецької області, дуже розповсюджені ГПЗ. Їх наявність може пояснити небезпечні і дуже поширені в області природні явища, як зсуви, і т.п. Зсуви властиві західним областям України, а також узбережжю Чорного та Азовського морів.

Зсуви – це зміщення вниз по схилу під дією сил тяжіння великих ґрунтових мас, що формують схили гір, річок, озерних та морських терас.

Зсуви можуть бути викликані як природними, так і штучними (антропогенними) чинниками. До природних відносяться: збільшення крутизни

схилів, підмив їх основи морською чи річковою водою, сейсмічні поштовхи. Штучними причинами є: руйнування схилів дорожніми канавами, надмірним виносом ґрунту, вирубкою лісів, неправильним вибором агротехніки для сільськогосподарських угідь на схилах.

За глибиною залягання зсуви бувають: поверхневі (1м); мілкі (5 м); глибокі (до 20 м); дуже глибокі (понад 20 м), за типом матеріалу: кам'яні (граніт, гнейс); та ґрунтові (пісок, глина, гравій), а в залежності від потужності вони поділяються на: малі (до 10 тис. м³); великі (до 1 млн. м³); дуже великі (понад 1 млн. м³) [14, 16] .

Площі зсувонебезпечних процесів за останні 30 років збільшились у 5 разів. Вони поширені майже на половині території України. Найбільшого поширення вони набули у Закарпатській, Івано-Франківській, Чернівецькій, Миколаївській, Одеській, Харківській областях та в Криму.

Територія Чернівецької області характеризується багатоярусною геологічною будовою, являючи собою регіон зчленування та накладання різновікових, переважно різноорієнтованих геоструктур різних рангів.

Всього в області зареєстровано 1622 зсуви, з них 1032 давніх, 394 активних, 96 небезпечних [11, 16].

Найінтенсивніше зсувно-обвальна діяльність розвинута в басейнах правих притоків р.Черемош, значні зсуви формувалися і продовжують свій розвиток в долині річки Прут, особливо у весняно-літній та осінньо-зимовий періоди року. Ураженість небезпечними явищами в основному сильна та середня, з ділянками дуже сильної ураженості. Менші ніж в рівнинній частині техногенні впливи компенсуються тут комплексом природних факторів, який підвищує ризик схилових процесів (зсуви та обвали) для цієї частини території області. Переважаюче домінування схилових територій зі значними, часом субвертикальними нахилами, велика кількість опадів, особливо у весняно-літній і осінньо-зимовий періоди, та складні інженерно-геологічні умови створюють причини в яких можливе сходження зсувів зі значно більшими

швидкостями переміщення та об'ємами зсувних мас ніж у рівнинній частині області [2, 4, 11].

На початку 90-х років XX ст. Інститутом геофізики ім. С.І.Суботіна НАН України були проведені роботи по нормативній бальності території м. Чернівці та Чернівецької області [16]. Головний висновок, отриманий в результаті виконаних досліджень полягає в тому, що доведена можливість виникнення на території Чернівецької області землетрусів, здатних генерувати сейсмічні впливи з інтенсивністю більше 7 балів. Окремо слід зазначити, що за результатами цих робіт, в зону можливої інтенсивності 7 балів потрапив Дністровський гідровузол [11].

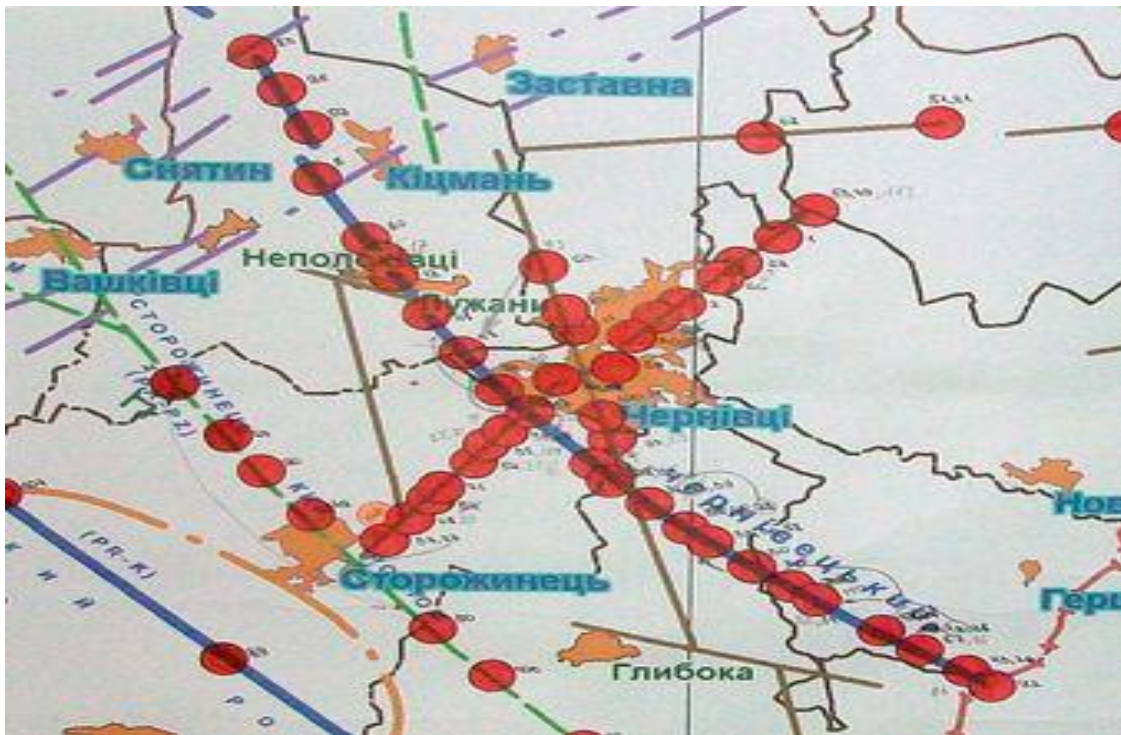

Рис.1. Місця виникнення зсувів у Чернівецькій області в точках перетину геоенергоаномальних зон викликаних геологічними розломами земної кори.

Висновок. Отже, вивчаючи вплив енергії біополя аномальних зон можливо виявляти і прогнозувати виникнення надзвичайних ситуацій, зокрема, зсувів, обвалів та землетрусів у різних регіонах України, особливо, у регіонах

Прикарпаття, Буковини та Закарпаття в умовах весняно-літнього та осінньо-зимового періодів.

Список літератури

1. Дмитрук Ю.М. Геологія екзогенних процесів. – Чернівці: Рута, 2001. –232 с.
2. Назаров І.І., Пальчина С.М., Дмитрук Ю.М., та ін. Грунтознавство з основами геології. – Чернівці: Книги ХХІ, 2006. – 504 с.
3. Білявський.Г.О. Падун М.М, Фурдуй.С.С. Основи загальної екології. 2-ге видання, зі змінами. – К.: Либідь, 1995. – 368 с.
4. Тарнопольский А.Г. Фізика граничного шару атмосфери. – Одеса: АОБАХВА, 2001. – 152 с.
5. Законодавство України про екологію (2-е вид)./ Роїна О.А. – К.: КНТ, 2005. – 488 с.
6. Запольський А.К., Салюк.А.І. Основи екології: Підручник. – К.: Вища школа, 2003. – 358 с.
7. Злобін Ю.А., Кочубей Н.В. Загальна екологія.: Навчальний посібник. – Суми: ВТД “Університетська книга”, 2003. – 416 с.
8. Бойчук Ю.Ю., Соломенко Е.М., Бугай О.В. Екологія та охорона навколишнього середовища: Навч. посібник – 3-тє вид., випр. і доп. – Суми: ВТД «Університетська книга»; –К.: Видавничий дім «Княгиня Ольга», 2005. – 302 с.
9. Мусієнко М.М., Серебряков В.В, Екологія. Охорона природи: Словник довідник. – К.: Т-во „Знання”, КОО, 2007. – 624с.
10. Дружинин М.К. Основы инженерной геологии - 2-е изд. перераб. и доп. – М.: Недра, 1978. –274с.
11. Качинський А., Хміль Г. Екологічна безпека України: аналіз, оцінка та державна політика. –К.: НІСД, 1997. – 127 с. (Сер. “Екологічна безпека”; Вип. 3).
12. Потіш А.Ф., Медвідь В.Г., Гвоздецький О.Г., Козак З.Я. Екологія: теоретичні основи і практикум. 2-ге видання, перероблене і виправлене. – Львів: “Новий світ 2000”, 2004. – 328с.

13. Швєбс Г.И. Эниоземлеведение. Постановка вопроса. Український географічний журнал, 1998, №4, с. 40–45.
14. Адаменко О.А., Рудько Г.І., Консєвич Л.М. Екологічне картування – Івано-Франківськ: ІМЕ, 2003. – 580 с.
15. Адаменко О.А., Левчук Ю.М., Мостова А.В. Дослідження біогенного поля Землі за допомогою мікробіологічного сенсора. В кн.: Дослідження передкризових екологічних ситуацій в Україні. – К.: Манускрипт, 1994, с. 155–160.
16. Адаменко О.М., Квятковський Г.Й. Екологічна геофізика. Підручник, ч.1. – Івано-Франківськ, Факел, 2000. – 254 с.